

ΕΤΟΣ 67ον

10 Μαρτίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3432)

ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΣΤΟ ΦΩΣ

Τήν παραμονή τῆς εισόδου στή Μεγάλη Σαρακοστή ὅλα μέσα στήν Ἐκκλησία μιλοῦν γιά μετάνοια. Ἡ ὑπέροχη ὕμνολογία «ντύνει» ποιητικά τό κήρυγμα τῆς μετανοίας· τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα μᾶς δίνει τά «κλειδιά» γιά νά ἀνοίξουμε τίς πύλεις τῆς μετανοίας· καί τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα μᾶς θυμίζει μιά ἀπό τίς πιό ἀφηνιστικές προτροπές τοῦ ἀποστόλου Παύλου γιά μετάνοια. Οὐσιαστικά ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος ἐπαναλαμβάνει μέ τόν δικό του γλιφυρό τρόπο τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Προδρόμου του: «Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Χαροποιός ἀφύπνιση

«Μετάνοια» γιά τόν ἅγιο Ἀπόστολο σημαίνει μετάβαση ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς. Ὅσο εἴμαστε προσκολλημένοι στά ὄνειρώδη καί ἀπατηλὰ αὐτῆς τῆς ζωῆς καί ἀκόμη χειρότερα στά ἔργα τῆς αἰσχύνης, τόσο περπατᾶμε στό σκοτάδι τῆς νύχτας καί βυθίζομαστε στόν ὕπνο τῆς ἀμαρτίας. Πράγματι, σέ θανατηφόρο ὕπνο βυθίζεται ὁ ἄνθρωπος πού ἀπομακρύνεται ἀπό τόν Θεό· ἔναν ὕπνο, πού –κατά τόν ἅγιο Μᾶρκο τόν ἀσκητή– τόν τρέφουν ἡ ἀμέλεια, ἡ λήθη καί ἡ ἄγνοια. Τά τρία αὐτά ναρκωτικά πάθη ὁ ἅγιος Μᾶρκος τά ὀνομάζει τρομεροῦς «ἀνθρωποκτόνους δράκοντες».

Ἀντίθετα, αὐτό πού πρέπει νά μᾶς ξυπνάει δέν εἶναι ὁ τρόμος τῆς ἀπειληῆς ἐνός δικαστηρίου, ἀλλῆ ἡ χαροποιός μνήμη ὅτι κάθε μέρα πού περνᾶει εἴμαστε, ἂν πραγματικά ἐμεῖς τό θέλουμε, πιό κοντά στή σωτηρία μας. Διότι, ἂν προετοιμαζόμαστε σωστά, «σωτήριος θά εἶναι γιά ἐμᾶς ἡ τῆς κρίσεως ἡμέρα», ἴσως ἕνας ἐρμηνευτής. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός κάνει καί μιά ρεαλιστική ἐπισημάνση: «Συνήθως, ἐνῶ ξεκινᾶμε κᾶτι μέ ἐνθουσιασμό, σταδιακά ἡ προθυμία γιά δουλειά μειώνεται. Ἐδῶ ὅμως ὁ Ἀπόστολος μᾶς παρακινεῖ στό ἀντίθετο: ὅσο περισσότερο πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς παρουσίας τοῦ βασιλέως καί τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων, μέ τόσο περισσότερο ζήλο πρέπει νά προετοιμαζόμαστε».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιγ´ 11 - ιδ´ 4)

Ἐφύπνιση γιά τήν ἡμέρα τῆς σωτηρίας

Ἄδελφοί, τώρα εἶναι πλαιοτέρα σ´ ἐμᾶς ἡ σωτηρία παρά τότε πού ἐπιστέψαμε. Ἡ νύχτα ἐπροχώρησε· ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε. Ἄς πετάξουμε λοιπόν τά ἔργα τοῦ σκότους καί ἄς ὀπλισθοῦμε μέ τά ὄπλα τοῦ φωτός. Ἄς εἶναι ἡ συμπεριφορά μας σεμνή, ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα, ὄχι συμπόσια καί μεθύσια, ὄχι ἀκολασίες καί ἀσέλγειες, ὄχι ἔριδες καί ζηλοτυπίες, ἀλλ´ ἐνδυσθῆτε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί μὴ φροντίζετε διά τήν σάρκα διά νά ικανοποιήσετε τās ἐπιθυμίας τῆς. Ἐκείνον πού εἶναι ἀσθενής κατά τήν πίστιν, νά τόν δέξεσθε, ἀλλ´ ὄχι διά συζητήσεις γνωμῶν. Ὁ ἕνας πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νά φάγῃ ἀπό ὄλα, ἀλλ´ ὁ ἀσθενής τρώγει λάχανα. Ἐκείνος πού τρώγει, ἄς μὴ περιφρονῇ ἐκείνον πού δέν τρώγει, καί ἐκείνος πού δέν τρώγει, ἄς μὴ κρίνῃ ἐκείνον πού τρώγει, διότι ὁ Θεός τόν ἔχει δεχθῆ. Ποιός εἶσαι οὐ πού κρίνεις ξένον ὑπέρβην; Τό ἄν θά σταθῆ ἢ πέσῃ ἀφορᾶ τόν δικόν του κύριον, θά σταθῆ ὁμως, διότι ὁ Θεός ἔχει τήν δύναμιν νά τόν κἀνῃ νά σταθῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ προετοιμασία συνίσταται στό νά ἀπαρνηθοῦμε τά ἔργα τοῦ σκότους· ἀλλήλου (Γαλ. 5,19) ὁ ἅγιος Ἀπόστολος θά τά ὀνομάσει «ἔργα τῆς σαρκός», στά ὁποία –ὅπως καί ἐδῶ– θά συμπεριλάβει ὄχι μόνο τή μέθη, τήν πορνεία καί τήν ἀσέλγεια ἀλλῆ καί τή ζήλια, τόν θυμό, τόν φθόνο, τίς ἔριδες καί τά ὅμοια. Ἔτσι, ἀφοῦ ξε-νυθοῦμε αὐτά τά «ροῦχα τῆς νύχτας», θά πρέπει νά ντυθοῦμε τά λαμπρά ἐνδύματα τῆς ἡμέρας, πού τά ὀνομάζει «ὄπλα τοῦ φωτός». «Ὅπλα τοῦ φωτός» εἶναι οἱ κατά Θεόν ἀρετές· καί τίς ὀνομάζει «ὄπλα», διότι –κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο– κάνουν τήν ψυχῆ νά βιώθῃ ἀσφάλεια στόν ἀγῶνα τῆς κατά τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ διαβόλου. Σ´ αὐτόν, λοιπόν, τόν ἀγῶνα, στόν ὁποῖο μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία ἰδιαίτερα τώρα τή Σαρακοστή, ἄς φορέσουμε, κατά τόν ὑμνωδό, «τήν πανοπλία τοῦ Σταυροῦ, ἔχοντας γιά θώρακα τήν προσευχή, γιά περικεφαλαία τήν ἐλεημοσύνη καί γιά πολεμικό μαχαίρι τή νηστεία, πού κόβει ἀπό τήν καρδιά κάθε κακία». Βέβαια, ἐνδύμα καί πανοπλία μας δέν εἶναι τά δικά μας ἀσκητικά κατορθώματα, ἀλλῆ τελικά εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. «Τόν Χριστόν ἐνδύσασθε», μᾶς προτρέπει ἀμέσως μετά ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Αὐτόν ἐνδυσθήκαμε μέ τό βάπτισμά μας· γι´ αὐτό καί ὁ ἀγῶνας τῆς Σαρακοστῆς οὐσιαστικά πρέπει νά ἀποσκοπεῖ στήν ἀνανέωση καί ἐπανάκτηση τῆς Θείας Χάρης πού πήραμε στό βάπτισμα.

Οἱ ἀσθενεῖς καί οἱ δυνατοί

Ἡ «καινή κτίσις», ἡ καινούργια δημιουργία, στήν ὁποία μᾶς ὀδηγεῖ τό βάπτισμα, δέν εἶναι κάτι δεδομένο καί αὐτονόητο. Καί τότε, ὅπως καί σήμερα, οἱ προσερχόμενοι στήν Ἐκκλησία δέν μπορούσαν εὐκόλῃ νά ἀποβάλλουν ὄλα τά νεκρά στοιχεῖα τῆς προηγούμενης ζωῆς τους. Πάθη, προλήψεις καί πλανε-

μένες θρησκευτικές συνήθειες ήταν βαθιά ριζωμένες μέσα τους και χρειάζονταν πολύ κόπο για να ξεριζωθούν. Έτσι, τότε υπήρχαν οι ιουδαίζοντες χριστιανοί, που εξακολουθούσαν να διατηρούν στοιχεία της ιουδαϊκής θρησκευτικότητας· για παράδειγμα, δέν έτρωγαν χοιρινό κρέας. Στη συνέχεια, για να μη σχολιάζονται, αποφάσισαν να μὴν τρώνε καθόλου κρέας και ἐμφανίζονταν με ὑπερβολικές νηστευτικές τάσεις.

Αὐτούς ὁ ἀπόστολος Παῦλος τοὺς ὀνομάζει «ἀσθενεῖς», τοὺς ὁποίους θά ἔπρεπε, ὅσοι εἶχαν σωστή πίστη καί δέν ἔκαναν τέτοιες διακρίσεις φαγητῶν, νά τοὺς ἀποδέχονται καί νά μὴν τοὺς κατακρίνουν. Ἀπό τήν ἄλλη βέβαια, θά ἔπρεπε καί οἱ «ἀσθενεῖς» νά μὴν κατακρίνουν τοὺς «ἐσθίοντες», διότι ὅλοι εἴμαστε δοῦλοι τοῦ Θεοῦ καί μόνον Ἐκεῖνος ἔχει τό δικαίωμα τῆς κρίσης, ὡς μόνος Κύριος καί Κριτής μας. Ἀκόμη κι ἂν πράγματι οἱ μὲν ἢ οἱ δέ ὄντως ἁμαρτάνουν, στόν Θεό ἁμαρτάνουν. Καί ἐπομένως, ἴβει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «ἂν ὁ Θεός στόν ὁποῖο ἁμαρτάνουν δέν κρίνει κανέναν πρόωρα ἀλλά μακροθυμεῖ, περιμένοντας τήν ἐπιστροφή τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ποιός εἶσαι σύ πού ἄκαιρα καί ἀδιάκριτα ἀγχῶνεις τοὺς ἐνόχους καί τοὺς καταπιέξεις;».

Δυνατός ὁ Θεός ὁ στήσας αὐτόν

Κορυφαῖο παράδειγμα θεομίμητης μακροθυμίας καί προσευχῆς γιά τή σωτηρία ὄχι μόνο «ἀσθενοῦς» ἀλλά βουτηγμένου στήν ἁμαρτία ἀνθρώπου, εἶναι ἡ ἁγία Μόνικα. Μέ τά δάκρυα τῆς προσευχῆς της ὀδήγησε ὄχι μόνο στή μετάνοια ἀλλά καί στήν ἀγιότητα τόν υἱό της ἅγιο Αὐγουστῖνο. Ὁ ἴδιος περιγράφει μέ συγκλονιστικό τρόπο τή στιγμή τῆς μεταστροφῆς του: «Ἀπό μέσα μου ἔβγαιναν κραυγές ἀπόγνωσης: Πόσο θά διαρκέσει αὐτό, Κύριε; Γιατί συνέχεια ἀναβάλλω τήν ἐπιστροφή μου; Γιατί δέν βάζω τούτη τή στιγμή τέλος στά αἴσχη μου; Καί ξαφνικά ἀκούω μιά φωνή: Πάρε καί διάβασε! Πῆρα τό βιβλίον τοῦ Ἀποστόλου καί διάβασα τό πρῶτο κομμάτι πού ἔπρεπε στό βλέμμα μου».

Τό ἀπόσπασμα πού διάβασε ὁ Αὐγουστῖνος ἦταν τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα. Ἦταν ἡ ἀρχή μιᾶς δυναμικῆς μετάνοιας· μιᾶς πορείας ἀπό τό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας στό φῶς τοῦ Χριστοῦ. Μέ τίς πρεσβεῖες του, ἄς πορευόμαστε σταθερά τή δική μας πορεία μετάνοιας, ἀξιοποιώντας καί τίς πλούσιες εὐκαιρίες τῆς φετινῆς Σαρακοστῆς.

Ἄρχιμ. Β. Λ.

10 Μαρτίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπό τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καί τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων († 251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαήλ Μαυροειδῆ νεομάρτ. τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει († 1544).

Ἦχος: πλ. δ' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ζ' 14-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Μαρτίου, Α' Νηστειῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 44-52.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Τιμάμε τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό τοῦ Γένους,
τή Μάνα Παναγιά ὄλου τοῦ κόσμου*

ΥΠΟΔΟΧΗ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΛΕΟΥΣΗΣ ΤΟΥ ΤΙΧΒΙΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Μέ πνευματική χαρά, δοξάζουσα καί αινούσα τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό, ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει τήν τιμή νά σᾶς προσκαλέσει στήν Τελετή Ὑποδοχῆς τῆς ἱερᾶς καί σεβασμίας Εἰκόνας τῆς Παναγίας τοῦ Τιχβίν τῆς Ρωσίας, παλαιοῦ αντιγράφου τοῦ 1700, πού θά γίνει στόν Ἱερό Προσκυνηματικό Ναό τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, τήν Κυριακή Γ΄ Νηστειῶν-Σταυροπροσκυνησεως, 31 Μαρτίου 2019, ὥρα 6:30 ἀπογευματινῆ. Θά ἀκολουθήσει Κατανυκτικός Ἑσπερινός καί Ἱερά Παράκληση στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Καθημερινά, ἀπό τή Δευτέρα 1η Ἀπριλίου μέχρι καί τήν Παρασκευή 12 Ἀπριλίου, στόν Προσκυνηματικό Ναό τῆς Ἁγίας Βαρβάρας θά τελοῦνται μέ πρόγραμμα Ἱερές Ἀκοιτουθίες. Ὅσοι ἱερεῖς ἐπιθυμοῦν νά διοργανώσουν μέ τίς Ἑνορίες τους προσκυνηματική ἐπίσκεψη, δύνανται νά λάβουν μέρος σέ αὐτές. Γιά πληροφορίες μπορεῖτε νά ἐπικοινωνεῖτε μαζί μας στό τηλ. 210-7272305, fax: 210-7272310, e-mail: internet@apostoliki-diakonia.gr

Ἡ θαυματουργή ἱερά Εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Τιχβίν φυλάσσεται στή Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στήν πόλη Τιχβίν τῆς Ρωσίας καί εἶναι ἕνα ἔργο σπάνιας ὁμορφιάς πού φέρει τά χαρακτηριστικά τοῦ εἰκονογραφικοῦ τύπου τῆς Ὁδηγήτριας καί τῆς Ἐλεούσας. Σύμφωνα μέ τήν παράδοση ἡ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Τιχβίν εἶναι ἔργο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά, ὁ ὁποῖος τήν ἀπέστειλε ὡς δῶρο στόν Θεόφιλο, τόν ἄρχοντα τῆς Ἀντιόχειας. Ἀργότερα, κατά τόν 5ο αἰώνα, ἡ ἅγια αὐτοκράτειρα Εὐδοκία († 460) μετέφερε τήν ἱερά Εἰκόνα ἀπό τήν Ἀντιόχεια στήν Κωνσταντινούπολη καί τήν κατέθεσε στόν περίφημο ἱερό ναό τῶν Βλαχερνῶν, ἀπό ὅπου ἐξαφανίσθηκε μέ θαυματουργικό τρόπο 70 χρόνια πρῖν ἀπό τήν ἄλωση τῆς Πόλης ἀπό τοὺς Τούρκους. Ἡ εὔρεση τῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας ἐγινε τό 1382 μέ θαυμαστό τρόπο στό Τιχβίν τῆς Ρωσίας. Οἱ Χριστιανοί τήν λιτανεύουν 24 φορές τόν χρόνο, τήν θεωροῦν προστάτιδα τῆς οἰκογένειας, καθώς καί ἐκείνη πού θεραπεύει ἰδιαίτερα τά μικρά παιδιά. Τό 1920, τά στρατεύματα τῶν Σοβιέτ ἔκλεισαν τό Μοναστήρι τῆς Παναγίας. Παρ' ὅλα αὐτά, φημολογεῖται ὅτι ἡ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Τιχβίν, μέ ἐντολή τοῦ ἴδιου τοῦ Στάλιν στόν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μεταφερόταν μέ ἕνα ἀεροπλάνο πού πετοῦσε πάνω ἀπό τή Μόσχα καί τά ναζιστικά στρατεύματα δέν κατάφεραν ποτέ νά καταλάβουν τή ρωσική πρωτεύουσα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἑκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξι, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr